

[Clausager.]

tigt, for er der en Skatteyder, som har Fordel af Statsforanstaltninger, af den økonomiske Politik, Regeringen fører, af de Konjunkturer, vi har, saa er det givet, at man bør tage fat paa ham allerede ved en langt lavere Indtægt. Men i Betragtning af, at det selvfølgelig er vanskeligt at ramme aldeles korrekt med en Skat som Merindkomstskatten, kan jeg godt se, at en Del taler for, at man sætter Grænsen højere op — jo færre Antal Tilfælde af Merindkomstskat der bliver, des færre Misgreb bliver der ogsaa. Men, som sagt, jeg er ikke i Stand til at overse Rækkevidden af det, og da vor Stilling til hele Lovforslaget i øvrigt er den, at vi ikke modsætter os det, men heller ikke vil medvirke til dets Gennemførelse, finder jeg ingen Anledning til at tage afgørende Stilling til disse Ændringsforslag.

Vort eget Ændringsforslag, som vi stiller sammen med Det konservative Folkeparti, tager netop Sigte paa at undgaa alt for mange Fejlgreb ved Merindkomstbeskatningen. Merindkomstbeskatning kan der siges meget godt om. Naar en Regering fører en Politik, der begunstiger nogle og skader andre, er det rimeligt, at man tager en betydelig øget Skat af dem, der har Fordelen, og anvender den til Gavn for dem, der har Skade af en saadan Politik; men det gælder om at ramme det rigtige, man kan nemt komme til at gøre Fejl. Alene dette, at vi i Udvalget har modtaget en Del Henvendelser fra Deputationer, som har fremlagt, hvad ogsaa den ærede Ordfører nævnte, aldeles bestemte Eksempler paa, hvor forkert Merindkomstskatten kan komme til at virke, alene dette gør, siger jeg, at man maa tage stærkere Forholdsregler end blot at henvise til, at Finansministeren har en ganske almindelig og ret godt gemt Beføjelse i § 11. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at Finansministeren og Regeringspartierne kan have noget imod, at man paa en bedre Maade sikrer sig imod Fejlgreb. Jeg kan da umuligt tænke mig, at Finansministeren ønsker at tage en Merindkomstskat, hvor der ingen Merindkomst er, men kun en Indkomst, der atter er blevet normal, efter at den i Sammenligningsaarene har været unormalt langt nede. Jeg kan ikke tænke mig, at Finansministeren vil tage en Skat under Navn af Merindkomstskat, som slet ikke er en Skat paa Merindkomst. Den kan tages under Form af Tillægsskat — som det næste Afsnit af Lovforslaget handler om —, det er en Sag for sig, det forstaaer jeg, men vi maa, synes jeg, være rede til fra alle Sider

at sikre os imod, at vi begaar Uret mod visse Skatteydere, visse Virksomheder, som kan dokumentere, at det ikke er Merindkomst i egentlig Forstand, de har haft, men kun en Gaæn op paa det nogenlunde normale fra Aar i Forvejen, der har været trange og langt nede, og det er det, vort Ændringsforslag tager Sigte paa.

Jeg er meget forbavset over, at det ikke kan modtages, for det er ikke andet end en lille Udvidelse af den Beføjelse, som Finansministeren faar ifølge § 11. Hvor kan man have noget imod, at vi præciserer det skarper, saa at der er flere, der faar Øje paa det? Det kan nok siges, at det giver lidt mere Besvær, men det maa Administrationen og Ministeren ikke vige tilbage for — lidt Besvær hellere end at gøre Uret mod en Del skikkelige Personer, som ikke faar Øje paa den eventuelle Mulighed for, at de kan faa Skattelettelse.

Vi foreslaar ved Ændringsforslag Nr. 3, at „hvor særlige Forhold taler derfor — saasom unormal lav Indtjening i de Aar, som ligger til Grund for Sammenligningen“ — og det ved vi, der har været hist og her, navnlig inden for Landbruget, men det kan ogsaa hænde inden for andre Erhverv — „nedskreven Aktiekapital“ — og dèr har vi i Udvalget haft det klareste Eksempel paa, hvad saadan noget kan komme til at betyde — endelig „stærkt svingende Indtægter“ — som man navnlig har det i Skibsarten — „eller lignende—, kan Finansministeren helt eller delvis fritage Personer eller Selskaber for Merindkomstbeskatning.“ Naar man læser det Ændringsforslag, vil man se, at det er uhyre besindigt, uhyre hensynsfuldt, og jeg kan ikke rigtig forstaa, at Finansministeren ikke kan tage imod et saadant Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vilde bevirke, at der rimeligvis ikke gjordes saa mange Fejl ved Paaligning af Merindkomstskatten, som man ellers vilde komme til at gøre.

Jeg skal ikke sige noget om de uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag paa dette Tidspunkt, inden de er forklaret af dem, der stiller dem, og jeg skal derfor indskrænke mig til dette og slutte med at sige, at jeg anbefaler det under Nr. 3 stillede Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vil betyde en Tydeliggørelse og en stærkere Sikring imod at komme til at begaa Uret over for visse Skatteydere.

Kristen Amby: Det er allerede bemærket, at Udvalget har modtaget talrige Henvendelser fra Erhvervsgrupper angaaende dette Skattelovforslag. Det lod ogsaa til, naar man hørte Ordføreren, det ærede Med-